

**GRIMM JACOB, GRIMM
WILHELM**

**PASTUSZKA
GĘSI**

Grimm Jacob
Pastuszka geři

«Public Domain»

Jacob G.

Pastuszka gęsi / G. Jacob — «Public Domain»,

Pozory czasem mylą: towarzyska podróży może mieć okrutne zamiary, chusteczka okazać się największym skarbem, łachmany królewskim strojem, a najlepszymi rozmówcami makabryczna dekoracja i piec. O tym wszystkim przekona się królewna, wysłana w daleką podróż pod opieką panny do towarzystwa i mówiącego konia, Falady. Nie dla wszystkich ta podróż zakończy się szczęśliwie. Kinder- und Hausmärchen, w Polsce nazywane najczęściej baśniami braci Grimm, to legendy i podania ludowe, zebrane przez Jacoba i Wilhelma Grimmów, XIX-wiecznych językoznawców. Niemiecki tytuł — Baśnie dla dzieci i domu — może być mylący, to nie z myślą o najmłodszych był tworzony ten zbiór. Dopiero w późniejszych wydaniach część bajek została dostosowana do potrzeb małych czytelników, niektóre przez samych braci Grimm, inne przez późniejszych wydawców i tłumaczy. Choć od ukazania się pierwszego tomu minęło już ponad 200 lat, baśnie braci Grimm wciąż bawią, straszą i inspirują kolejne pokolenia.

Содержание

Конец ознакомительного фрагмента.

6

Jacob i Wilhelm Grimm

Pastuszka gęsi

Bardzo już dawno temu, żyła pewna stara królowa. Była ona wdową i miała prześliczną córkę, zaręczoną z pewnym obcym królewiczem. Gdy przyszedł czas zaślubin i królowa miała odjechać na obczyznę, matka spakowała dla niej mnóstwo cennych rzeczy i naczyń, i dała jej pannę do towarzystwa. Oprócz tego królowa otrzymała dwa konie, jednego dla siebie, drugiego dla towarzyski. Koń królowy zwał się Falada i umiał gadać. W chwili rozstania królowa zacięła się w palec i spuściwszy trzy krople krwi na białą chusteczkę, wręczyła ją córce, mówiąc:

– Drogie dziecko, schowaj dobrze te trzy krople, bo one mogą ci się kiedy bardzo przydać.

Córka królowej włożyła chusteczkę do kieszeni, serdecznie pożegnała się z matką, wsiadła na konia i odjechała do swego narzeczonego. W godzinę potem uczuła wielkie pragnienie i poleciła towarzysze przynieść sobie w złotym kubku wody ze źródła. Ale towarzyska rzekła:

– Idź sobie sama po wodę, ja nie jestem twoją służącą.

Córka królowej zawstydzona się, zeszła z konia, a że jej towarzyska nie oddała złotego kubka, pochyliła się przeto¹ nad źródłem i piła.

Przy tym westchnęła:

– Ach Boże!

Trzy krople odpowiedziały:

– Gdyby twoja matka wiedziała o tym, to serce by jej pękło.

Podczas picia chusteczka z tymi trzema kroplami krwi wypadła jej z kieszeni do wody i popłynęła. Ona zaś tego nie spostrzegła. Ale spostrzegła to jej towarzyska i ucieszyła się. Królowa po zgubieniu owych trzech kropel stała się słabą i bezwładną, a towarzyska mogła nad nią przewodzić.

– Oddaj mi natychmiast swego konia i swoje szaty – rzekła groźnie do córki królewskiej – a potem wsiądziesz na moją szkapę i włożysz moje liche odzienie. Ja chcę raz być królową, której ty posługiwać będziesz. Jeżeli jednak powiesz komukolwiek o tym, to cię zabiję.

¹ przeto (daw.) – zatem. [przypis edytorski]

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.